ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 9ης Δεκεμβρίου 1987

σχετικά με τις ενισχύσεις από τη γαλλική κυβέρνηση στον τομέα της μεταποίησης ξύλου (Isoroy και Pinault)

(Το κείμενο στη γαλλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(88/282/ΕΟΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 93 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

αφού, σύμφωνα με τις διατάξεις του εν λόγω άρθρου, κάλεσε τους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους και έχοντας υπόψη τις παρατηρήσεις αυτές,

Εκτιμώντας ότι:

I

Ο όμιλος Isoroy συνεστήθη στις 25 Φεβρουαρίου 1983, με αναδρομική ισχύ από την 1η Ιανουαρίου 1982, με τη συγχώνευση τριών επιχειρήσεων στον τομέα του ξύλου, και συγκεκριμένα των Leroy, Isorel και Baradel. Το 1983, η γαλλική κυβέρνηση χορήγησε ενίσχυση στη συγκέντρωση αυτή με επιδοτήσεις ύψους 12 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων και συμμετοχικά δάνεια ύψους 112 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων, χωρίς να προβεί σε προηγούμενη κοινοποίησή τους στην Επιτροπή, όπως προβλέπεται από το άρθρο 93 παράγραφος 3 ΕΟΚ.

Ο όμιλος Isoroy δεν έγινε ποτέ προσοδοφόρος. Οι ζημίες ανήλθαν πράγματι σε 175 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα το 1982, 124 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα το 1983, 237 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα το 1984 και 201 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα το 1985, πράγμα που αντιστοιχεί σε 9 %, 6 %, 12 % και 11 % αντίστοιχα του κύκλου εργασιών για τα έτη αυτά.

Οι συνεχιζόμενες δυσχέρειες του ομίλου παρακίνησαν τη γαλλική κυβέρνηση να χορηγήσει νέες ενισχύσεις το 1985, στην περίπτωση αυτή με μορφή επιδοτήσεως 68 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων, συμμετοχικών δανείων 40 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων και χρονικής ανακατανομής των οφειλών της Isoroy προς τις δημόσιες αρχές, που αντιπροσώπευαν ποσό 98,5 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων, και τούτο πάλι χωρίς προηγούμενη σχετική ειδοποίηση προς την Επιτροπή.

Παρά τις επανειλημμένες αυτές ενισχύσεις, η Isoroy γρήγορα βρέθηκε σε κατάσταση παύσεως των πληρωμών της και το Tribunal de Commerce της Caen (Εμπορικό Δικαστήριο) έκανε δεκτό το αίτημά της για δικαστική πτωχευτική διαχείρισή της από τις 2 Απριλίου έως τις 30 Σεπτεμβρίου 1986.

Το Tribunal de Commerce αποφάνθηκε στις 21 Ιουλίου 1986 όσον αφορά δύο εναλλακτικά σχέδια μεταβιβάσεως των στοιχείων ενεργητικού της Isoroy χωρίς εκκαθάριση του παθητικού του ομίλου, του οποίου τα σωρευθέντα χρέη είχαν εν τω μεταξύ αυξηθεί σε 2,2 δισεκατομμύρια γαλλικά φράγκα.

Το σχέδιο του ομίλου Pinault πρότεινε τη συνολική εξαγορά της επιχείρησης, ενώ το σχέδιο της Seribo, που αντιπροσώπευε αρκετές ευρωπαϊκές επιχειρήσεις, προέβλεπε κατανομή των δραστηριοτήτων της Isoroy μεταξύ των διαφόρων αυτών επιχειρήσεων.

Το σχέδιο Pinault είχε την υποχτήριξη της γαλλικής κυβέρνησης, δεδομένου ότι αυτή είχε, καταρχήν, δεσμευτεί να συμμετάσχει στη χρηματοδότησή του με 250 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα· η προτίμηση της γαλλικής κυβέρνησης προκύπτει επίσης από την παρέμβαση του γάλλου εισαγγελέα υπέρ του σχεδίου του ομίλου Pinault κατά τη δημόσια ακροαματική διαδικασία στο εν λόγω δικαστήριο.

Το Tribunal de Commerce επέλεξε όντως την πρόταση της Pinault θεωρώντας ότι αποτελούσε σχέδιο συνολικής εξαγοράς της επιχειρήσεως, που διαφύλασσε την ομοιογένεια της Isoroy στο πλαίσιο της εθνικής οικονομίας και διατηρούσε μεγάλο αριθμό των θέσεων απασχόλησης.

Έτσι, το δικαστήριο αυτό ενέκρινε τη μεταβίβαση του συνόλου των στοιχείων ενεργητικού, των αξιώσεων, των πάγιων επενδύσεων και των αποθεμάτων της εμπορικής και βιομηχανικής εταιρείας επίπλων (SCIM) στον όμιλο Pinault, για ένα συμβολικό σε μεγάλο βαθμό ποσό, με την επιφύλαξη πάντως ότι θα ετίθεντο στη διάθεση του τελευταίου οι χρηματοοικονομικές ενισχύσεις, τόσο οι δημόσιες όσο και οι ιδιωτικές, στο πλαίσιο του σχεδίου αυτού, πριν από την 1η Οκτωβρίου 1986. Δεδομένου ότι ο όρος αυτός τηρήθηκε, η οριστική εξαγορά της επιχείρησης πραγματοποιήθηκε κατά την ημερομηνία αυτή.

II

Η Επιτροπή, έχοντας μάθει ότι η Isoroy είχε λάβει αρκετές σημαντικές ενισχύσεις, κάλεσε τη γαλλική κυβέρνηση, με επιστολή της 23ης Ιανουαρίου 1986, να της υποβάλει λεπτομερή στοιχεία σχετικά με τις παρεμβάσεις υπέρ της Isoroy από τη σύστασή της το 1982, περιλαμβανομένων και των ακριβών όρων χορήγησης των συμμετοχικών δανείων.

Η γαλλική κυβέρνηση απήντησε με επιστολή της 15ης Μαΐου 1986, παρέχοντας ορισμένες πληροφορίες που αφορούσαν τη σύσταση της Isoroy, ορισμένες επιχορηγήσεις των ετών 1982 και 1985, τις μειώσεις στην ικανότητα παραγωγής που είχαν πραγματοποιηθεί και τα αποτελέσματα τους στην απασχόληση, καθώς και την παύση των πληρωμών που είχε μεσολαβήσει, αλλά όχι και τους όρους των συμμετοχικών δανείων ή την ύπαρξη κάποιας παρελκύσεως έναντι των δημοσίων αρχών, ούτε την πρόθεση της γαλλικής κυβέρνησης να παρέμβη εκ νέου στην τυχόν εξαγορά της επιχείρησης από την Pinault. Διατύπωσε, αντίθετα, την άποψη ότι οι γαλλικές αρχές δεν ήσαν αρμόδιες να αποφανθούν σχετικά με την έκβαση της εκκρεμούσας πτωχευτικής διαδικασίας, ως προς την οποία αρμόδια ήταν τα εθνικά δικαστήρια.

Η Επιτροπή, έχοντας εν τω μεταξύ μάθει την πρόθεση της γαλλικής κυβέρνησης να χορηγήσει νέες ενισχύσεις για να επιτραπεί η εξαγορά της επιχείρησης από την Pinault, προειδοποίησε τη γαλλική κυβέρνηση, με επιστολή της 12ης Ιουνίου 1986, ότι ανεξάρτητα από το θέμα των παραβάσεων του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΟΚ που έλαβαν χώρα το 1982 και 1985, όλες οι νέες ενισχύσεις έπρεπε να αποτελέσουν το αντικείμενο κοινοποίησης υπό μορφή σχεδίου, και ότι μπορούσε να ζητηθεί η επιστροφή κάθε ενίσχυσης που είχε χορηγηθεί κατά παράβαση των διατάξεων του εν λόγω άρθρου 93.

Ελλείψει απαντήσεως στην επιστολή της της 12ης Ιουνίου 1986 και αφού της γνωστοποιήθηκε η απόφαση του Tribunal de Commerce της 21ης Ιουλίου 1986 που συνεπάγετο ενισχύσεις ύψους 250 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων, η Επιτροπή απευθύνθηκε εκ νέου προς τη γαλλική κυβέρνηση, με επιστολή της 5ης Αυγούστου 1986, ζητώντας κοινοποίηση των ενισχύσεων αυτών σε προθεσμία τριάντα ημερών.

Δεδομένου ότι η απόφαση του Tribunal de Commerce είχε καταστεί οριστική και η ζητηθείσα κοινοποίηση δεν είχε περιέλθει ακόμη στην Επιτροπή, η τελευταία αποφάσισε στις 19 Νοεμβρίου 1986, να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 93 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΟΚ ως προς τις διαδοχικές ενισχύσεις, θεωρώντας ότι εμπίπτουν στην απαγορευτική διάταξη του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΟΚ και ότι δεν φαινόταν να πληρούν τους αναγκαίους όρους για να τύχουν μιας των παρεκκλίσεων των παραγράφων 2 και 3 του εν λόγω άρθρου.

Η Επιτροπή κάλεσε τη γαλλική κυβέρνηση να της υποβάλει τις παρατηρήσεις της, με επιστολή της 1ης Δεκεμβρίου 1986.

III

Με επιστολή της 27ης Νοεμβρίου 1986, η γαλλική κυβέρνηση επιβεβαίωσε, καταρχήν, την απόφαση να χορηγήσει στον όμιλο Pinault 176 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα σε άτοκες επιστρεπτέες προκαταβολές, 24 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα σε πριμοδοτήσεις χωροταξίας (PAT) και 50 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα σε επιδοτούμενα συμμετοχικά δάνεια, επειδή οι ενισχύσεις αυτές αποτελούσαν, κατά την άποψή της, το μικρότερο μόνο τμήμα των αναγκαίων στην επιχείρηση πόρων για την αναδιάρθρωσή της. Η γαλλική κυβέρνηση υπογράμμισε τις συμπληρωματικές μειώσεις στην ικανότητα παραγωγής και ανήγγειλε την υποβολή περαιτέρω παρατηρήσεων μόλις θα είχε στη διάθεσή της περισσότερο συγκεκριμένα στοιχεία.

Με επιστολές στις 9 Ιανουαρίου, 30 Απριλίου, 4 Ιουνίου και 5 Ιουνίου 1987 και στη διάρκεια διμερούς συσκέψεως της 26ης Μαΐου 1987, η γαλλική κυβέρνηση υπέβαλε τις παρατηρήσεις της στο πλαίσιο της διαδικασίας.

Διατύπωσε την κριτική ότι η προειδοποιητική επιστολή της 1ης Δεκεμβρίου 1986 δεν ελάμβανε υπόψη της το περιεχόμενο της κοινοποιήσεως της 27ης Νοεμβρίου και ότι η διαδικασία του άρθρου 93 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΟΚ είχε κινηθεί έναντι των ενισχύσεων τόσο στην Isoroy όσο και στην Pinault που την εξαγόρασε.

Προσδιόρισε το ποσό των ενισχύσεων που είχαν χορηγηθεί στην Isoroy το 1983 και 1985, χωρίς όμως να κοινοποιήσει τους ακριβείς όρους των επιδοτημένων συμμετοχικών δανείων.

Υποστήριξε ότι οι ενισχύσεις στον όμιλο Pinault ήταν ελάχιστης εντάσεως, ότι δεν ήταν δυνατόν να έχουν επιπτώσεις στις ενδοκοινοτικές συναλλαγές, ιδίως ενόψει του μεγέθους των εισαγωγών προελεύσεως τρίτων χωρών, ότι αντιστοιχούσαν στις κατευθυντήριες γραμμές που είχε χαράξει η ίδια η Επιτροπή ως προς τον τομέα ξύλου και ότι οι ενισχύσεις αυτές ήταν δικαιολογημένες ενόψει των αντισταθμισμάτων των σε περιφερειακό, κοινωνικό και περιβαλλοντικό επίπεδο.

Στο πλαίσιο της διαβούλευσης με τους άλλους ενδιαφερομένους, οι κυβερνήσεις τεσσάρων άλλων κρατών μελών, καθώς και τέσσερις κλαδικές ενώσεις και δύο επιχειρήσεις του ιδίου τομέα υπέβαλαν τις παρατηρήσεις τους.

IV

Οι κρατικές παρεμβάσεις με τη μορφή επιχορηγήσεων, άτοκων προκαταβολών επιστρεπτέων μόνον σε περίπτωση μεγάλων κερδών, επιδοτούμενων συμμετοχικών δανείων και χρονικής ανακατανομής των οφειλών προς τις δημόσιες αρχές, συνιστούν ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΟΚ, λόγω του ότι επιτρέπουν στις επιχειρήσεις και τους κλάδους στους οποίους χορηγούνται να απαλλάσσονται, με τη βοήθεια κρατικών πόρων, από ένα τμήμα του κόστους που κανονικά έπρεπε να αναλάβουν.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση, οι ενισχύσεις που χορηγήθηκαν το 1983 και το 1985 στην Isoroy περιλάμβαναν 80 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα σε επιχορηγήσεις, 152 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα σε συμμετοχικά δάνεια με προτιμησιακό επιτόκιο που δεν κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή από τη γαλλική κυβέρνηση, καθώς και 98,5 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα σε ποσά οφειλόμενα από την Isoroy στις δημόσιες αρχές, των οποίων η χρονική ανακατανομή το 1986 και 1987, που παραχωρήθηκε από τη γαλλική κυβέρνηση το 1985, είχε αποτέλεσμα παρόμοιο με επιχορήγηση κατά την παύση των πληρωμών, που μεσολάβησε το 1986.

Οι ενισχύσεις που χορηγήθηκαν στην Pinault το 1986 περιλάμβαναν 176 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα σε άτοκες προκαταβολές, επιστρεπτέες μόνο σε περίπτωση υπερβολικού κέρδους, συμμετοχικό δάνειο ποσού 50 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων δωδεκαετούς διάρκειας και με τριετή χαριστική περίοδο, με επιτόκιο 5,5 % στη διάρκεια της χαριστικής περιόδου και επιτόκιο κυμαινόμενο ανάλογα με τα κέρδη στη διάρκεια των υπολοίπων εννέα ετών και τέλος, 24 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα σε πριμοδοτήσεις χωροταξίας. Το οικονομικό πλεονέκτημα που προέκυψε για την επιχείρηση συνίσταται στην απουσία καθορισμένης ημερομηνίας επιστροφής των προκαταβολών καθώς και στην επιδότηση κάθε επιτοκίου (το πλεονέκτημα αυτό μπορεί να εκτιμηθεί σε 9,25 % κατ' έτος, δηλαδή στο επιτόκιο που χρέωνε το Credit National το Νοέμβριο 1986) και, όσον αφορά το συμμετοχικό δάνειο, στην τμηματική επιδότηση επιτοκίου στη διάρκεια των πρώτων τριών ετών, που μπορεί να εκτιμηθεί σε 3,75 % μονάδες κατ' έτος, δηλαδή στη διαφορά μεταξύ του προαναφερόμενου επιτοκίου 9,25 % και του επιτοκίου 5,5 % του εν λόγω συμμετοχικού δανείου).

Το άρθρο 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΟΚ ορίζει ότι «η Επιτροπή ενημερώνεται εγκαίρως περί των σχεδίων που αποβλέπουν να θεσπίσουν ή να τροποποιήσουν τις ενισχύσεις ώστε να δύναται να υποβάλει τις παρατηρήσεις της ...

το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος δεν δύναται να εφαρμόσει τα σχεδιαζόμενα μέτρα, πριν η διαδικασία αυτή ολοκληρωθεί με την έκδοση τελικής αποφάσεως». Πέραν από το ζήτημα της εκ των προτέρων κοινοποίησης, χορηγώντας ενισχύσεις στην Isoroy το 1983 και το 1985 και στην Pinault το 1986 στο πλαίσιο της εξαγοράς των μονάδων παραγωγής της Isoroy αδιαφορώντας για το ανασταλτικό αποτέλεσμα, η γαλλική κυβέρνηση δεν τήρησε τις υποχρεώσεις της που υπέχει βάσει του άρθρου 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΟΚ. Έτσι, οι ενισχύσεις αυτές είναι οπωσδήποτε παράνομες από την άποψη της διαδικασίας και, επιπλέον, είναι από άποψη ουσίας ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 92 της συνθήκης ΕΟΚ.

Όταν ο όμιλος Isoroy τέθηκε υπό δικαστική διαχείριση, διέθετε 30 περίπου εργοστάσια και εργαστήρια σε 16 τοποθεσίες της Γαλλίας, με εργατικό δυναμικό 4 000 προσώπων περίπου για την παραγωγή πλακών-διαφραγμάτων (πανώ) με βάση το ξύλο, συσκευασιών για τυριά, ταννίνης θυρών και άλλων κατασκευαστικών στοιχείων. Η παραγωγή των πανώ με βάση το ξύλο αντιπροσώπευε το 80 % των πωλήσεων της Isoroy το 1985.

Όσον αφορά την κατάσταση της αγοράς, η κατανάλωση των εν λόγω φύλλων ξυλείας (ξύλα επικολλητά απλά ή πολύστρωτα αντικολλητικά-NIMEXE 44.15, ινόπλακες-NIMEXE 44.11, μοριοσανίδες-NIMEXE 44.18) προσδιορίζεται κατά ένα μέρος από τη συγκυρία στον οικοδομικό τομέα και τον τομέα επιπλώσεων, που είναι και οι κυριότεροι πελάτες για πλάκες-διαφράγματα. Η στασιμότητα της κατάστασης στους δύο αυτούς τομείς έχει, εξάλλου, καταστεί εντονότερη λόγω του ανταγωνισμού που ασκείται από προϊόντα που αντικαθιστούν τα ξύλινα διαφράγματα σε όλες σχεδόν τις εφαρμογές τους. Για τους λόγους αυτούς, η διαρθρωτική εξέλιξη του τομέα των ξύλινων φύλλων παρουσιάζει στασιμότητα όσον αφορά τα πανώ γενικότερα, ενώ υπάρχει κάποια αύξηση στον τομέα των ειδικών ξύλινων διαφραγμάτων με μεγαλύτερη προστιθέμενη αξία, όπως οι μοριοσανίδες «OSB» και οι ινόπλακες μέσης πυκνότητας «MDF».

Τα εν λόγω προϊόντα αποτελούν το αντικείμενο συναλλαγών μεταξύ των κρατών μελών και υφίσταται έντονος ανταγωνισμός μεταξύ των παραγωγών ξύλινων φύλλων στην Κοινότητα, οι οποίοι, εξάλλου, πρέπει να αντιμετωπίσουν και τις σημαντικές εισαγωγές από τρίτες χώρες. Το 1985, η Κοινότητα των Δέκα εισήγαγε από τρίτες χώρες 503 556 τόνους φύλλων από ίνες και εξήγαγε προς αυτές 45 058 τόνους, εισήγαγε 1 241 401 τόνους αντικολλητών φύλλων (κόντρα πλακέ) και εξήγαγε 71 744 τόνους, εισήγαγε 1 363 770 τόνους μοριοσανίδων και εξήγαγε 141 799 τόνους.

Το 1985 η Isoroy αντιπροσώπευε το 26 % της γαλλικής παραγωγής μοριοσανίδων και κατείχε το 17 % της γαλλικής αγοράς. Η Γαλλία εξήγαγε 170 000 τόνους προς τα άλλα κράτη μέλη και εισήγαγε από αυτά 300 000 τόνους. Οι γαλλικές εξαγωγές αντιπροσώπευαν το 11 % του συνόλου των ενδοκοινοτικών συναλλαγών.

Η Isoroy αντιπροσώπευε το 20 % της γαλλικής παραγωγής αντικολλητών φύλλων και διέθετε το 10 % της γαλλικής αγοράς· η επιχείρηση αυτή εξήγαγε 29 % της παραγωγής της. Η Γαλλία εξήγαγε 74 000 τόνους αντικολλητών φύλλων προς τα άλλα κράτη μέλη και εισήγαγε από αυτά 48 000 τόνους. Οι γαλλικές εξαγωγές αντιπροσώπευαν το 30 % του συνόλου των ενδοκοινοτικών συναλλαγών.

Το 1985 επίσης, η Isoroy αντιπροσώπευε το 80 % της γαλλικής παραγωγής φύλλων από ίνες και διέθετε το 65 % της γαλλικής αγοράς. Εξήγαγε το 27 % της παραγωγής της. Η Γαλλία εξήγαγε 68 000 τόνους φύλλων από ίνες προς τα άλλα κράτη μέλη και εισήγαγε από αυτά 24 000 τόνους. Οι γαλλικές εξαγωγές αντιπροσώπευαν το 26 % του συνόλου των ενδοκοινοτικών συναλλαγών.

Η παραγωγή ταννίνης αντιπροσώπευε μόνο το 3 % του κύκλου εργασιών της Isoroy, αλλά πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι ο όμιλος αυτός ήταν ο μόνος γαλλικός παραγωγός ταννίνης και ότι το μεγαλύτερο μέρος της παραγωγής του είχε εξαχθεί. Το 1985 η Γαλλία εξήγαγε 6 061 τόνους δεψικών εκχυλισμάτων (NIMEXE 32.01-40) προς τα άλλα κράτη μέλη και εισήγαγε 1 820 τόνους από την Ιταλία.

Κατά συνέπεια, οι διαδοχικές ενισχύσεις που χορηγήθηκαν από τη γαλλική κυβέρνηση νόθευσαν ή απείλησαν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό και επηρέασαν τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 παρέχοντας αισθητό πλεονέκτημα κατ' αρχάς στον όμιλο Isoroy και εν συνεχεία στον όμιλο Pinault καθώς και στα προϊόντα τους.

Όταν μια κρατική ενίσχυση ενισχύει τη θέση ορισμένων επιχειρήσεων σε σχέση με άλλες που τις ανταγωνίζονται στην Κοινότητα, πρέπει η ενίσχυση αυτή να θεωρηθεί ότι επηρεάζει τις άλλες επιχειρήσεις.

Το άρθρο 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΟΚ προβλέπει το, κατ' αρχήν, ασυμβίβαστο με την κοινή αγορά των ενισχύσεων που πληρούν τα προβλεπόμενα στο εν λόγω άρθρο κριτήρια. Οι παρεκκλίσεις από την αρχή αυτή, που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 2, δεν εφαρμόζονται στη συγκεκριμένη περίπτωση, λόγω της φύσεως των σχεδιαζόμενων ενισχύσεων, οι οποίες εξάλλου δεν αποβλέπουν στην επίτευξη τέτοιου στόχου.

Το άρθρο 92 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΟΚ αναφέρεται στις ενισχύσεις εκείνες που μπορούν να είναι συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά. Το συμβιβάσιμο με τη συνθήκη πρέπει να προσδιορίζεται στο πλαίσιο της Κοινότητας και όχι στο πλαίσο ενός μόνο κράτους μέλους. Για να εξασφαλιστεί η καλή λειτουργία της κοινής αγοράς λαμβανομένων υπόψη των αρχών του άρθρου 3 στοιχείο στ) της συνθήκης ΕΟΚ, οι παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΟΚ πρέπει να ερμηνεύονται αυστηρά κατά την εξέταση καθεστώτος ενισχύσεων ή μεμονωμένης περιπτώσεως εφαρμογής.

Ειδικότερα, οι παρεκκλίσεις αυτές εφαρμόζονται μόνο στην περίπτωση που η Επιτροπή είναι σε θέση να διαπιστώσει ότι, χωρίς την ενίσχυση, η λειτουργία της αγοράς δεν είναι δυνατόν μόνη της να εξαναγκάσει το δικαιούχο των ενισχύσεων να υιοθετήσει συμπεριφορά τέτοια που να συμβάλλει στην πραγματοποίηση ενός από τους στόχους στους οποίους αποβλέπουν οι εν λόγω παρεκκλίσεις.

Όσον αφορά τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο α) της συνθήκης ΕΟΚ, σχετικά με τις ενισχύσεις για την προώθηση της οικονομικής αναπτύξεως ορισμένων περιοχών, πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι έντεκα από τις δέκα έξι βιομηχανικές εγκαταστάσεις της Isoroy μπορούν να επιλέγουν για να λάβουν ενισχύσεις βάσει των γαλλικών καθεστώτων περιφερειακών ενισχύσεων, λόγω της σχετικά μειονεκτικής κοινωνικής και οικονομικής κατάστασής τους, αλλά ότι καμία από αυτές δεν

παρουσιάζει τα χαρακτηριστικά περιφέρειας στην οποία το βιοτικό επίπεδο να είναι ασυνήθως χαμηλό ή στην οποία επικρατεί σοβαρή υποαπασχόληση κατά την έννοια της παρεκκλίσεως του εν λόγω στοιχείου α).

Όσον αφορά τις παρεκκλίσεις του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο β) της συνθήκης ΕΟΚ, είναι σαφές ότι οι εν λόγω ενισχύσεις δεν προορίζονται για την προώθηση της πραγματοποίησης σημαντικού σχεδίου κοινού ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος ή για την άρση σοβαρής διαταραχής της γαλλικής οικονομίας. Στο πλαίσιο της διαδικασίας, η γαλλική κυβέρνηση υποστήριξε ότι η ανάληψη των δραστηριοτήτων της Isoroy από την Pinault ήταν δυνατόν να οδηγήσει σε συνεργασία των δραστηριοτήτων, πράγμα που επέφερε μείωση των εισαγωγών από τις τρίτες χώρες, τόνισε δε ότι το επενδυτικό πρόγραμμα της Pinault περιελάμβανε 45,6 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα για τον έλεγχο της ρυπάνσεως. Ως προς αυτό, πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι το επιχείρημα ότι οι ενισχύσεις αυτές έχουν δευτερεύουσες επιπτώσεις στο εμπορικό ισοζύγιο της Κοινότητας, δεν μπορεί να δικαιολογήσει την παραχώρηση των παρεκκλίσεων του άρθρου 92. Όσον αφορά τις επενδύσεις 45,6 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων, αυτές αντιπροσωπεύουν 9 % του συνόλου των προβλεπόμενων επενδύσεων· κανένα αποδεικτικό στοιχείο δεν έχει υποβληθεί σχετικά με τον ενδεχόμενο σύνδεσμο μεταξύ των 250 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων που χορηγήθηκαν στην Pinault στο πλαίσιο της εξαγοράς της Isoroy και των προαναφερθέντων ειδικών επενδύσεων. Πρέπει επίσης να υπογραμμιστεί ότι στη Γαλλία υπάρχουν αρκετά ειδικά συστήματα ενισχύσεων για το περιβάλλον, ως προς τα οποία η γαλλική κυβέρνηση δεν έχει αναφέρει κατά πόσον είναι δυνατόν να εφαρμοστούν στις εν λόγω επενδύσεις ούτε κατά πόσον οι επενδύσεις αυτές είναι επιλέξιμες, σύμφωνα με τους όρους των ειδικών αυτών συστημάτων.

Όσον αφορά τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης ΕΟΚ για τις ενισχύσεις που χορηγούνται για την προώθηση της αναπτύξεως ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων ή οικονομικών περιοχών, πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι οι ενισχύσεις που αποφασίστηκαν το 1986 στο πλαίσο του προγράμματος Pinault περιλαμβάνουν 24 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα σε πριμοδοτήσεις χωροταξίας (PAT). Ως προς τούτο, η γαλλική κυβέρνηση υποστήριξε ότι έχει τηρήσει την απόφαση 85/18/ΕΟΚ της Επιτροπής της 10ης Οκτωβρίου 1984 [1] αναφορικά με την οριοθέτηση των ζωνών που μπορούν να επωφεληθούν από το καθεστώς PAT στη Γαλλία. Στο μέτρο που η γαλλική κυβέρνηση ετήρησε επίσης τις αρχές συντονισμού των καθεστώτων περιφερειακών ενισχύσεων [2], η εν λόγω περίπτωση εφαρμογής του καθεστώτος PAT μπορεί να θεωρηθεί ως συμβιβάσιμη με την κοινή αγορά δυνάμει της παρεκκλίσεως του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης ΕΟΚ, που αφορά ενισχύσεις για την προώθηση της αναπτύξεως ορισμένων οικονομικών περιοχών. Υπό τους όρους αυτούς, το αντιστάθμισμα σε περιφερειακό και κοινωνικό επίπεδο, που επικαλέστηκε η γαλλική κυβέρνηση στη διάρκεια της διαδικασίας, πρέπει να θεωρηθεί ότι συνίσταται στη χορηγηθείσα δυνάμει του καθεστώτος PAT ενίσχυση.

Οι άλλες ενισχύσεις που χορηγήθηκαν στην Isoroy το 1983 και 1985 και στην Pinault το 1986 για την εξαγορά της Isoroy, δεν συνιστούν περιπτώσεις εφαρμογής καθεστώτος περιφερειακών ενισχύσεων, εγκεκριμένων από την Επιτροπή. Το αποτέλεσμα των ενισχύσεων αυτών ήταν αρχικά να συγκεντρωθούν και να διατηρηθούν οι δραστηριότητες της Isoroy ως συνόλου στο πλαίσιο της γαλλικής οικονομίας. Όσον αφορά ειδικότερα τις ενισχύσεις στην Pinault, πρέπει επίσης να θεωρηθεί ότι έχουν ευνοήσει αισθητά την επιχείρηση αυτή επειδή της επέτρεψαν να υποβάλει πρόγραμμα εξαγοράς της Isoroy ευνοϊκότερο από οποιοδήποτε άλλο εναλλακτικό πρόγραμμα.

Το 1986, η γαλλική κυβέρνηση υποστήριξε ότι οι ενισχύσεις που χορηγήθηκαν στην Isoroy το 1982 είχαν επιτρέψει στην τελευταία να επενδύσει 294,5 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα κατά την περίοδο 1982-1984. Υποστήριξε επίσης ότι οι ενισχύσεις που χορηγήθηκαν στην Isoroy το 1985 είχαν ως αντικείμενο να της δώσουν τη δυνατότητα να επενδύσει 219,1 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα κατά την περιόδο 1985-1987.

Στο πλαίσιο της διαδικασίας, η γαλλική κυβέρνηση τόνισε, ιδίως, ότι οι χορηγηθείσες στην Pinault ενισχύσεις θα της επέτρεπαν να πραγματοποιήσει επενδυτικό πρόγραμμα 533 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων τριετούς διάρκειας, με στόχο τον εκσυγχρονισμό της διαδικασίας παραγωγής, την αύξηση της παραγωγικότητας, τον αναπροσανατολισμό των δραστηριοτήτων για την παραγωγή νέων προϊόντων και τη μεταφορά ορισμένων σειρών παραγωγής.

Η γαλλική κυβέρνηση τόνισε επίσης τις μειώσεις στην ικανότητα παραγωγής και την απασχόληση που είχαν πραγματοποιηθεί ή προβλέποντο για τις εγκαταστάσεις της Isoroy.

Σύμφωνα με τα διαθέσιμα στοιχεία, στο πλαίσιο του εν λόγω προγράμματος, η Pinault προέβλεπε να μειώσει την παραγωγή κόντρα πλακέ της Isoroy κατά 9 %, να μειώσει την παραγωγή φύλλων από απλά ξυλοθρύμματα κατά 7 % περίπου, να συνεχίσει την ανέγερση εργοστασίου για την παραγωγή ανασχηματισμένων διαφραγμάτων με βάση τα ξυλοθρύμματα, γνωστά ως «OSB», να μειώσει κατά 12 % την παραγωγή διαφραγμάτων από σκληρές ίνες, να αυξήσει την παραγωγή διαφραγμάτων από ίνες «MDF», καθώς και να εκσυγχρονίσει και να ορθολογικοποιήσει τις άλλες παραγωγές.

Ως προς το θέμα αυτό, πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι ο αριθμός των εργοστασίων στον τομέα των τεχνητών διαφραγμάτων από ξύλο στην Κοινότητα μειώθηκε κατά 27 % μεταξύ 1978 και 1984 (ήτοι από 588 σε 432) και ότι οι ικανότητες παραγωγής υπεχώρησαν κατά 5 % (ήτοι από 19 εκατομμύρια $μ^3$ περίπου σε 18 εκατομμύρια $μ^3$). Η μελέτη των βιομηχανιών παραγωγής διαφραγμάτων από ξύλο που δημοσιεύθηκε από τα Ηνωμένα Έθνη το 1984 περιγράφει την αξιολόγηση του τομέα αυτού ως εξής: «Η εξέλιξη κατά την περίοδο αυτή (1978-1984) στην κατάσταση των διαφραγμάτων από παράγωγα ξύλου στις σκανδιναυϊκές χώρες, τις χώρες της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και τις χώρες της Κεντρικής Ευρώπης, όπου ο αριθμός των λειτουργούντων εργοστασίων, η παραγωγή και η ικανότητα παραγωγής μειώθηκαν ενώ αυξανόταν η μέση ικανότητα των εργοστασίων, αποδεικνύει ότι η διάρθρωση των βιομηχανιών αυτών

[1] ΕΕ αριθ. L 11 της 12. 1. 1985, σ. 28.
[2] ΕΕ αριθ. C 31 της 3. 2. 1979, σ. 9.

υπέστη μεταβολές. Ορισμένος αριθμός μικρών εργοστασίων με απαρχαιωμένο εξοπλισμό έκλεισαν και ορισμένες σύγχρονες μονάδες εξοπλισμένες με ειδικά μηχανήματα άρχισαν να παράγουν ειδικά διαφράγματα με σκοπό να προκύψει καλύτερη ισορροπία μεταξύ της προσφοράς και της ζητήσεως διαφραγμάτων στην εσωτερική και στη διεθνή αγορά».

Η εξέλιξη που παρουσιάστηκε στην Isoroy και που προβλέπεται υπό τη διαχείριση της Pinault δεν αποκλίνει σημαντικά από την εξέλιξη που παρουσίασε ο εν λόγω τομέας. Τέτοια κλεισίματα εργοστασίων, μειώσεις της απασχόλησης, επενδύσεις εκσυγχρονισμού, ορθολογικοποιήσεις και διαφοροποιήσεις της παραγωγής προς πλέον ειδικά προϊόντα με υψηλή προστιθέμενη αξία πραγματοποιήθηκαν επίσης τακτικά από τους ανταγωνιστές της Pinault στην Κοινότητα χωρίς την παροχή ειδικών ενισχύσεων. Επίσης πρέπει να υπογραμμιστεί ότι στην πρόταση της Επιτροπής για πρόγραμμα κοινοτικών δράσεων στο πλαίσιο του τομέα «ξύλου» της 30ής Μαΐου 1983 [COM(83) 222 τελικό] δεν διατυπώνεται καμία ευνοϊκή άποψη έναντι των ενισχύσεων αυτού του είδους και, ως εκ τούτου, δεν είναι δυνατόν να επηρεάσει την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 92 της συνθήκης ΕΟΚ.

Έτσι, λαμβανομένης υπόψη της καταστάσεως της αγοράς για τα προϊόντα αυτά, οι επενδύσεις που άρχισαν οι όμιλοι Isoroy και Pinault πρέπει να θεωρηθούν ότι αποτελούν μέρος των εργασιών που οι επιχειρήσεις οφείλουν κανονικά να χρηματοδοτούν προσφεύγοντας στους ιδίους πόρους τους, χωρίς να τους προσφέρεται κρατική ενίσχυση.

Όσον αφορά τις ενισχύσεις στην Pinault, πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι η τελευταία είχε ήδη τύχει σημαντικών πλεονεκτημάτων, από άποψη υπεραξίας, όταν απέκτησε το σύνολο των στοιχείων του ενεργητικού της Isoroy (πάγια στοιχεία, αξιώσεις και αποθέματα), για το συμβολικό ποσό των 168 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων, εκ των οποίων 100 εκατομμύρια προορίζονται για την κάλυψη του κόστους κοινωνικής ασφάλισης από τις δραστηριότητες της Isoroy κατά τη διάρκεια της περιόδου που βρισκόταν υπό δικαστική διαχείριση. Η Pinault, από την πλευρά της, ανέλαβε να παράσχει 220 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα σε ίδια κεφάλαια. Επίσης η Pinault απέκτησε εν μέρει εκσυγχρονισμένα εργοστάσια σε τιμή κατά πολύ κατώτερη από την πραγματική του αξία. Η γαλλική κυβέρνηση υπολογίζει ότι το ακαθάριστο περιθώριο αυτοχρηματοδότησης των εταιρειών που εξαγοράστηκαν θα υπερβαίνει, το 1990, το 8 % του κύκλου εργασιών τους.

Στο πλαίσιο της διαδικασίας, η γαλλική κυβέρνηση υποστήριξε επίσης ότι ένας από τους στόχους των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν στην Pinault ήταν να της επιτραπεί να αντιμετωπίσει με τον καλύτερο τρόπο τον αυξανόμενο ανταγωνισμό από τις εισαγωγές από τις τρίτες χώρες. Τόνισε, ιδίως, τη σημασία των εισαγωγών από την Ινδονησία όσον αφορά την παραγωγή κόντρα πλακέ και τις περιπτώσεις πρακτικής ντάμπινγκ από τις ανατολικές χώρες στον τομέα των διαφραγμάτων από ίνες. Ωστόσο, πρέπει να παρατηρηθεί ότι τα προβλήματα που προκύπτουν από τις συναλλαγές με τις τρίτες χώρες πρέπει να ρυθμίζονται σύμφωνα με τους κοινοτικούς κανόνες και όχι με προσφυγή σε μονομερή εθνικά μέτρα όπως, παραδείγματος χάριν, κρατικές ενισχύσεις. Επίσης, όπως προκύπτει από τα στατιστικά στοιχεία του NIMEXE, μολονότι οι εισαγωγές διαφραγμάτων από παράγωγα ξύλου από τρίτες χώρες αυξήθηκαν πραγματικά, οι εισαγωγές στη Γαλλία με προέλευση τα άλλα κράτη μέλη είναι πολύ σημαντικότερες, δεδομένου ότι ανήρχοντο (σε βάρος — όλα τα είδη διαφραγμάτων) το 1983 σε 71 %, το 1984 σε 70 %, το 1985 σε 71 % και το 1986 σε 72 % και, κατά συνέπεια, οι εν λόγω ενισχύσεις επηρεάζουν κατά πρώτο λόγο τους όρους των ενδοκοινοτικών συναλλαγών.

Πρέπει επίσης να ληφθούν υπόψη τα σωρευτικά αποτελέσματα των ενισχύσεων, από τις οποίες επωφελήθηκαν αδικαιολόγητα επί πολλά έτη η Isoroy και, εν συνεχεία, η Pinault.

Ενόψει των ανωτέρω, οι διαδοχικές ενισχύσεις που χορηγήθηκαν στην Isoroy και την Pinault δεν μπορούν να θεωρηθούν ότι διευκολύνουν την ανάπτυξη του βιομηχανικού κλάδου κατεργασίας του ξύλου χωρίς να αλλοιώνουν τους όρους των συναλλαγών κατά τρόπο αντίθετο προς το κοινοτικό συμφέρον και δεν είναι, ως εκ τούτου, δυνατόν να τύχουν της παρεκκλίσεως που προβλέπεται από το άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της ΕΟΚ.

V

Συμπέρασμα

Όσον αφορά τις ενισχύσεις που χορηγήθηκαν στην Isoroy το 1983 και 1985, πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι η τυχόν υποχρέωση ανάκτησής τους δεν θα είχε πραγματικά αποτελέσματα, δεδομένου ότι οι οφειλές ανέρχονται σε 2,2 δισεκατομμύρια γαλλικά φράγκα και τα στοιχεία ενεργητικού έχουν εξαγορασθεί από την Pinault για ένα ποσό που είναι σε μεγάλο βαθμό συμβολικό. Αν και η δικαιούχος επιχείρηση έχει εν τω μεταξύ κηρυχθεί σε πτώχευση, η Επιτροπή θεωρεί ότι είναι αναγκαία η έκδοση αρνητικής τελικής απόφασης όσον αφορά τα εν λόγω δύο μέτρα ενίσχυσης. Η απόφαση αυτή ανταποκρίνεται ιδιαίτερα στην απαίτηση να προστατεύονται τα δικαιώματα των ανταγωνιστών, στο μέτρο που οι σχετικές επιχειρήσεις υπέστησαν ζημιές λόγω της παραβιάσεως των διατάξεων της συνθήκης που αφορούν τις κρατικές ενισχύσεις.

Όσον αφορά τον όμιλο Pinault, οι χορηγηθείσες το 1986 ενισχύσεις ανέρχονται συνολικά σε 250 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα. Από τις ενισχύσεις αυτές, το πριμ 24 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων δυνάμει του καθεστώτος PAT πρέπει να θεωρηθεί ως συμβιβάσιμο με την κοινή αγορά σύμφωνα με το άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ) και ως προς αυτό η Επιτροπή δεν διατυπώνει αντιρρήσεις. Αντίθετα οι άλλες ενισχύσεις που ανέρχονται σε 226 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα (ήτοι 176 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα σε επιστρεπτέες άτοκες προκαταβολές και 50 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα σε συμμετοχικό δάνειο με επιτόκιο 5,5 % τα πρώτα τρία έτη), πρέπει να θεωρηθούν ως ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά, επειδή δεν μπορούν να τύχουν καμιάς των παρεκκλίσεων που προβλέπονται από το άρθρο 92.

Ενα μέρος του συνολικού αυτού ποσού, ήτοι 50 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα για προκαταβολές, δεν έχει καταβληθεί στην Pinault και πρέπει, ως εκ τούτου, να υποχρεωθεί η γαλλική κυβέρνηση να μη θέσει σε εφαρμογή το εν λόγω μέτρο ενισχύσεως.

Αντίθετα, το υπόλοιπο του ποσού αυτού, ήτοι 126 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα σε προκαταβολές και 50 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα σε συμμετοχικό δάνειο, έχουν καταβληθεί στην Pinault το Νοέμβριο 1986, ήτοι κατά τη διάρκεια της διαδικασίας εξετάσεως των ενισχύσεων αυτών· δεδομένου λοιπόν ότι δεν τηρήθηκε ο κανόνας του ανασταλτικού αποτελέσματος που προβλέπεται από το άρθρο 93 παράγραφος 3 τελευταίο εδάφιο της συνθήκης ΕΟΚ, οι ενισχύσεις αυτές είναι επίσης παράνομες για λόγους διαδικασίας· και πρέπει να καταργηθούν ήδη από την ημερομηνία της κοινοποίησης στη γαλλική κυβέρνηση της παρούσας απόφασης. Η κατάργηση αφορά ειδικότερα τα στοιχεία εκείνα που συνιστούν ενίσχυση και περιέχονται στις εν λόγω παρεμβάσεις, και συγκεκριμένα την έλλειψη προθεσμίας και την επιδότηση επιτοκίου όσον αφορά το ποσό των 126 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων για προκαταβολές, και την εν μέρει επιδότηση επιτοκίου που υπολογίζεται σε 3,75 εκατοστιαίες μονάδες κατ' έτος, που αφορά το ποσό των 50 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων που χορηγήθηκε ως συμμετοχικό δάνειο. Επίσης πρέπει να καταργηθούν — με επιστροφή — οι τόκοι των δύο προαναφερόμενων ποσών που χορηγήθηκαν παράνομα στην Pinault από το Νοέμβριο 1986 (δηλαδή από την ημερομηνία πληρωμής τους).

Κατά την ημερομηνία εκδόσεως της παρούσας απόφασης, οι τόκοι αυτοί ανέρχονται αντίστοιχα σε δώδεκα εκατομμύρια και δύο εκατομμύρια σε σχέση με τα προαναφερόμενα ποσά των 126 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων και 50 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Οι ενισχύσεις ποσού δώδεκα εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων σε επιδοτήσεις και 112 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων σε συμμετοχικά δάνεια που χορηγήθηκαν στην Isoroy το 1983, οι ενισχύσεις ποσού 68 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων σε επιδοτήσεις και 40 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων σε συμμετοχικά δάνεια που χορηγήθηκαν στην Isoroy το 1985 καθώς και η ενίσχυση που απορρέει από τη χρονική ανακατανομή πληρωμής οφειλών προς τις δημόσιες αρχές για ποσό 98,5 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων που χορηγήθηκε στην Isoroy το 1985, είναι παράνομες και ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά σύμφωνα με το άρθρο 92 και το άρθρο 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΟΚ.

Άρθρο 2

1. Τα στοιχεία ενισχύσεως που περιλαμβάνονται στις παρεμβάσεις με τη μορφή άτοκων επιστρεπτέων προκαταβολών συνολικού ποσού 176 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων και με τη μορφή συμμετοχικού δανείου επιτοκίου 5,5 % τα πρώτα τρία έτη (ποσού 50 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων) που χορηγήθηκαν στην Pinault το 1986, είναι ασυμβίβαστα με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 92 της συνθήκης ΕΟΚ και πρέπει, ως εκ τούτου, να καταργηθούν από την ημερομηνία κοινοποιήσεως στη γαλλική κυβέρνηση της παρούσας απόφασης.

2. Μεταξύ των παρεμβάσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, 126 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα σε προκαταβολές και 50 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα συμμετοχικού δανείου έχουν καταβληθεί στην Pinault κατά παράβαση των διαδικαστικών κανόνων του άρθρου 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΟΚ και είναι, ως εκ τούτου, παράνομες.

3. Η γαλλική κυβέρνηση υποχρεούται να ανακτήσει τους τόκους που αφορούν τα ποσά των 126 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων και 50 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων που αναφέρονται στην παράγραφο 2 τους οποίους οικειοποιήθηκε η Pinault από το Νοέμβριο 1986 και ανέρχονται αντίστοιχα σε δώδεκα εκατομμύρια γαλλικά φράγκα και δύο εκατομμύρια γαλλικά φράγκα κατά την ημερομηνία εκδόσεως της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 3

Η γαλλική κυβέρνηση ενημερώνει την Επιτροπή, σε προθεσμία δύο μηνών από την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης, σχετικά με τα μέτρα που έλαβε για να συμμορφωθεί με αυτήν.

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στη Γαλλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 9 Δεκεμβρίου 1987.

Για την Επιτροπή

Peter D. SUTHERLAND

Μέλος της Επιτροπής